

Ezt a megközelítést támasztja alá egyébként az irányelv első cikkének különböző nyelvi változatainak elemzése. Kivétel képez a dán és a német szöveg, amelyek az (1) és (2) bekezdésre ugyanazt a megjelölést alkalmazzák, ti. egyszer az „Abgaben”, máskor az „afgifter” fogalmat használják, minden más nyelvi változat az (1) és (2) bekezdésre különböző fogalmat használ, ti. a francia a „taxes” és a „droits” kifejezéseket, az angol a „taxes” és „fees” kifejezéseket, stb. Egyértelmű, hogy a „droits” és a „fees” fogalmak kizárólag egy szolgáltatás ellenértékével kapcsolatos adókra utalnak.

A nyilvántartási adót nem lehet úgy tekinteni, mint egy szolgáltatás ellenértékét, mivel azt a gépjármű értéke alapján számítják, tudniillik jelenleg az érték 105 %-a 57 400 DKK-ig (amely 7 735 eurónak felel meg) és a nyilvántartásba vétel időpontjában HÉA-val együtt a gépjármű maradványértékének 180 %-a.

(¹) A magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv (HL L 105., 1983.4.23., 64. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 16-án a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-179/04. sz. ügy)

(2004/C 168/02)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos, a Bizottság jogi szolgálatának tagja, 2004. április 16-án keresetet nyújtott be a Görög Köztársaság ellen az Európai Közösségek Bíróságához.

Felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság azáltal, hogy nem tette meg a szükséges jogalkotási, szabályozási és igazgatási intézkedéseket annak érdekében, hogy eleget tegyen a 85/611/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelveket módosító 2000. november 7-i, a harmadik országokkal történő információcserére (¹) vonatkozó 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és azáltal, hogy a Bizottsággal nem ismertette a vonatkozó rendelkezéseket, az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit nem teljesítette,

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bíróság állandó joggyakorlata szerint egy tagállam nem hivatkozhat belső rendjéből származó körülményekre vagy nehézségekre azzal a céllal, hogy a közösségi jog szerint őt terhelő kötelezettségeknek és határidőknek a nem teljesítését igazolja.

(¹) HL L 290., 2000.11.17., 27. o.

A Symvoulio tis Epikratias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-181/04. sz. ügy)

(2004/C 168/03)

A Symvoulio tis Epikratias (Államtanács, Görögország) 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Symvoulio tis Epikratias a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) 15. cikk (4) bekezdés a) alpontját, amelyre a 15. cikk (5) bekezdése visszaüt, hogy az mindazon vízijárművek bérbeadására vonatkozik, amelyeket a nyílt tengeren, fizető utasok szállítására, illetve amelyeket kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására használnak vagy kizárólag azon vízijárművek bérbeadására vonatkozik, amelyeket a nyílt tengeren használnak, oly módon, hogy ez utóbbi feltételezés esetén az 1642/1986 sz. törvény 22. cikk (1) bekezdés d) pontja, ami a bérelt vízijárművekre vonatkozik, az irányelvnél szélesebb hatállyal rendelkező?
- 2) A hatodik irányelv 15. cikkének (8) bekezdése szerinti adómentesség esetén a szolgáltatást igénybe vevő személynek magának a vízijármű tulajdonosának kell-e lennie vagy az adómentességet akkor is lehet alkalmazni, ha a szolgáltatást igénybe vevő személy egy harmadik személy, feltéve, hogy ugyanezen cikk (5) bekezdése szerinti vízijárművekkel kapcsolatos, közvetlen szükségleteket elégíti ki, és amelyek ugyanezen cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjai szerinti vízijárművekre is vonatkoznak?
- 3) A hozzáadottértékadóra vonatkozó közösségi szabályok és alapelvek szerint megengedett-e – és milyen feltételek mellett –, hogy az adóalanyt utólagosan olyan adó megfizetésére kötelezzék, amelyet a kérdéses időszakban nem hártott át a másik szerződő félre, és amelyet következőképpen nem fizettek meg az adóhatóságnak, mivel ez utóbbi magatartása arra engedett következtetni, hogy az adóalany ezt az adót nem volt köteles áthárítani?

(¹) HL L 145., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 22-én az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-188/04. sz. ügy)

(2004/C 168/04)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: K. Wiedner és G. Bambara, meghatalmazotti minőségben, 2004. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság nem tett eleget az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK ⁽¹⁾ tanácsi irányelv alapján fennálló kötelezettségeinek, különösen ezen irányelv 3. cikk (1) bekezdésének és a 11. cikk (3), (6) és (7) bekezdéseinek, amikor az ANAS SpA szervezet – az 1999. december 7-i megállapodás által létrehozott közvetlen koncesszió által, amelyet nem előzött meg hirdetmény közzététele, és amely nem felelt meg a vonatkozó feltételeknek – odaítélte a Societa per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova p.a. részére a „Pedemontana Veneta Ovest” autópálya megvalósításával és működtetésével kapcsolatos koncessziós szerződést,
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bizottság szerint az ANAS által a „Pedemontana Veneta Ovest” autópálya megvalósításával és működtetésével kapcsolatosan, előzetes hirdetmény közzététele nélkül odaítélt koncessziós szerződés nincs összhangban a 93/37/EGK irányelvben foglaltakkal, különösen a 3. cikk (1) bekezdésével és a 11. cikk (3), (6) és (7) bekezdésével.

Az irányelv 3. cikke közzétételi szabályokat határoz meg, amelyeket közösségi szinten akkor kell alkalmazni, amikor az ajánlatkérő 5 000 000 euró értéket meghaladó, építési beruházásokra vonatkozó koncessziós szerződést köt. Az irányelv 11. cikk (3) bekezdése értelmében azon ajánlatkérő, aki építési beruházásra irányuló koncessziós szerződést kíván odaítélni, ezt a szándékát hirdetményben közli, amelyet ugyanezen cikk 7. bekezdése szerint meg kell küldeni az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala részére.

Tekintettel arra, hogy a „Pedemontana Veneta Ovest” autópálya megvalósításával és működtetésével kapcsolatos szerződéses érték körülbelül a 350 millió euró, ezt a tényt az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzé kellett volna tenni.

⁽¹⁾ HL L 199., 1993.8.9., 54. o.

A Special Commissioners 2004. április 29-i végzésével a Cadbury Schweppes plc és a Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-196/04. sz. ügy)

(2004/C 168/05)

A Special Commissioners 2004. április 29-i végzésével, amely 2004. május 3-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Cadbury Schweppes plc és a Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben előzetes döntésho-

zatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„Az EK-Szerződés 43., 49. és 56. cikkei kizárják-e azt, hogy az olyan nemzeti adójogi rendelkezés, mint amely az alapeljárársban felmerült – meghatározott körülmények esetére – előírja, hogy egy tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozásra adót rójanak ki egy olyan, másik tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalat nyereségére, ahol az adó mértéke alacsonyabb?”

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 30-án a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-197/04. sz. ügy)

(2004/C 168/06)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Killian Gross, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 30-án keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság cigaretta sodrására szánt finomra vágott dohányra vonatkozó adót a „West Single Packs” megnevezésű dohányrúd esetében alkalmazta, a dohánygyártmányok fogyasztását érintő, a forgalmi adón kívüli egyéb adókról szóló 95/59/EK ⁽¹⁾ tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) alpontja és a cigaretták adójának közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/79/EGK ⁽²⁾ tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését elmulasztotta;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bizottság véleménye szerint a „West Single Packs” megnevezés alatt a német piacon eladott dohányrúd, amit a fogyasztó egy egyszerű, nem ipari eljárással a külön árult, filteres cigaretta papír-hüvelybe tolhat, a 95/59/EK tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdés b) alpontja alapján cigarettának minősül, tehát azokat cigarettaként kell megadóztatni.

Következésképpen, mivel a német jogszabályi rendelkezések a „West Single Packs” esetében a cigaretta sodrására szánt finomra vágott dohányra vonatkozó adót alkalmazzák, ellentétesek a 95/59/EK tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdésével és a 92/79/EGK tanácsi irányelv 2. cikk (1) bekezdésével.

⁽¹⁾ HL L 291., 40. o.

⁽²⁾ HL L 316., 8. o.